HVIS PENSLEN ELLERS SWINGER

Jazzen blev det foretrukne motiv for maleren Jens Nordsø, som er den foretrukne cover-illustrator herhjemme

— Hvordan ville du løse Oscar Pettiford, hvis du fik den opgave?

— Der er to muligheder. Hvis jeg ikke havde kendt ham, ville det kun have været én. Men nu har han boet her hos os i nogen tid, og hans personlighed kan ikke undgå at efterlade et indtryk. Jo, ham har jeg lyst til at male løse på samme måde som Lewis, selvfølgelig, men her ... hvis jeg skulle male Coltranes musik, ville jeg løse noget med roglede stærkt bevægede former og grelle farver. Skulle jeg løse Oscar, måtte det blive noget helt specielt. Det ... Når man kommer til at kende en musiker og ser at hans person er i dyb overensstemmelse med den musik, han spiller, så får man lyst til at fange mandens p e r s o n ... Der kan jo gåde fotografier måske nå dybere.

Generelt vil jeg sige, at den måde, man almindeligvis afbilder jazzen på, er temmelig ensporet. Man er blevet vænnet til at betragte jazzen som en bestemt, klart definerbar ting, ikke til at opfatte de utallige nuancerede udtryk, den rummer. John Lewis udtalte engang sin forundring over, at filmfolk normalt kun bruger jazzmusik, når situationen i en film viser et jazz. Først nu er det ved at gå op for dem, at jazzen bedre end den mest kummuske kan anvendes til at s k i l d r e til at lægge en handling. Den samme indstilling har nogle grammofonfolk, de vil have jazzen som simpelthen siger JAZZ! — i stedet for at billede af den enkelte plades bestemte indhold.

— Arbejder du bevidst med det enkelte stykke musik?

— Jeg må vide, hvad det er for musik. Derfor hytter jeg interesse i flere dage, før jeg begynder at forme noget. Det ligger i sagens natur, at mit billede gang ver en helt subjektiv oplevelse. Det er langt fra sikkert, at det rører ved noget hos andre. Men hvis jeg på den anden side gør mit bedst, kan jeg måske bevæge andre til at føle de samme ting ved den musik, som jeg har følt. Det er min tro, hvis jeg ikke i mit billede kan tegne den utvungne åndfuldhed, den åbenhed, som er i Miles Davis' musik. Når det lykkes for dem musikerne får deres inspiration et eller andet mærkeligt sted fra og glemmer sig selv ...

— Gælder musikkens eller malerets æstetik i dit billede?

— Malerietes. Det skal være en god tegning, ellers kunne man jo have undværet den. Den må også kunne betyde noget uden at stå ved siden af inspirationskilden. Det åndfulde må komme gennem følelse og bevidsthed.

— Ønskeopgaver?

— Der er bare jeg får opgaver, som siger mig noget. Hvis musikken ikke appellerer klart til mig, er jeg blank. Så må det blive kommercielt. En af de opgaver, jeg har været gladest for, var reklamen for Eddie Harris' plade. Jeg begyndte på det hvide og lige hårt en plade med Eddie Harris' saxofon. Derefter en udtværelse, som skal gå fra sort og hvid i jazz. Det var en vanskelig opgave — det kolorige i Longs guitar og det varme, sorbrune i Harris' saxofon smeltede, syntes jeg, sammen til et universelt udtryk for jazzens indhold. Kontrasten mellem det blege og det hårde, det sorte og det hvide. Den plade blev et symbol for mig — og symbolet har jeg forsøgt at regne i mit relief.

Et reklamebranchen en god arbejdsgiver for det kunstnerisk talent

— Den kunne være bedre. De mange kedelige kommercielle trykksager ... kunstnernes ... publikums skyld, men de folks som betaler lort. Fordi det skal være så hønge for kunstnerisk kvalitet som man går ... Hvis der var en friere indstilling hos forretningsfolkene, ... ingeniør måtte ændre sig, der ville simpelthen blive et behov for den kunstneriske seriøse reklame. At handle med sæbe er jo kommet selt, men man kunne da for pokker nok gøre jobbet ordentligt i det mindste lave noget kvalt. Som man ser det i mange udmærkede reklamefilm. Reklame behøver ikke være så fjollet, som forretningsfolkene forsøger at

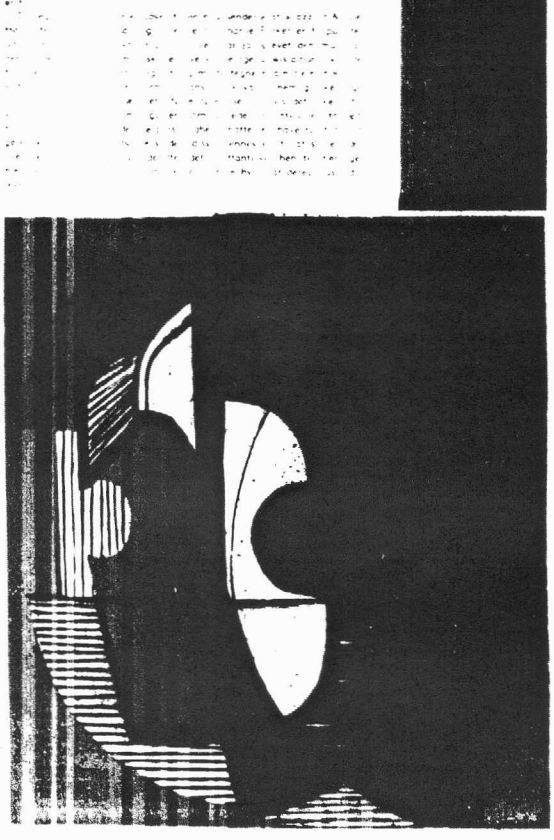

Egen import af
MUSIKINSTRUMENTER
i mange prisleier. Send mig tilsendelse gratis og uforpligtende katalog over hele landet - lad vor musikkyndige besøge Dem. - Musikhuset
Jac. Jørgensen
Frederiksborggade 7. PA 06 79

RESTAURANT CHR. d. IX
NY ØSTERGADE 25
Indgang ved Chr. d. IX's gade og Ny Østergade
center for
TRADITIONEL JAZZMUSIK
Hverdag åben kl. 19—1 nat,
søndag kl. 15—1 nat
Entré 2 kr.

Redigeret af JØRGEN LETH